

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22084/2024
15.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Станковић, председника већа, Радославе Мађаров и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Слободан Костић, адвокат из ..., против туженог „Коридори Србије“ д.о.о. Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2283/24 од 06.06.2024. године, у седници одржаној 15.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Нишу Гж 2283/24 од 06.06.2024. године и предмет враћа другостепеном суду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту П 8/23 од 05.03.2024. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и тужени обавезан да тужиоцу на име накнаде штете због измакле користи за 2019. годину због немогућности убирања и коришћења рода – воћа, луцерке и сена са привремено заузетих парцела у власништву тужиоца и то катастарских парцела бр. 464, 3822, 3837, 665, 3832 сразмерно уделу од 19/20, катастарских парцела бр. 647 и 646, све у КО ... исплати 1.071.145,00 динара, а по основу претрпљене штете на катастарским парцелама бр. 653 и 668, обе у КО ..., износ од 67.200,00 динара, са законском затезном каматом од 05.03.2024. године као дана пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде штете због измакле користи за 2019. годину, због немогућности убирања и коришћења рода воћа са парцеле 3832 КО ..., сразмерно уделу од 1/20 исплати 4.656,00 динара са законском затезном каматом од 05.03.2024. године као дана пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу надокнади парничне трошкове од 294.815,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2283/24 од 06.06.2024. године, преиначена је првостепена пресуда у ставовима првом и трећем изреке, па је одбијен тужбени захтев садржан у ставу првом изреке и одређено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, из свих разлога предвиђених чланом 404. и 407. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу одредби чланова 403. став 2. тачка 2. и члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23) и утврдио да је ревизија основана.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Међутим, другостепени суд је учинио битну повреду одредаба парничног поступка предвиђену чланом 407. став 1. тачка 3. у вези чланова 230. став 4. и 231. ЗПП, на коју је ревизијом основано указано, а која је била од утицаја на доношење законите и правилне одлуке.

Предмет спора је накнада штете у виду изгубљене користи, коју тужилац трпи као последицу изостале обраде предметних парцела пољопривредног земљишта економске 2019. године, због противправног нагомилавања отпадног материјала од стране туженог.

Према утврђењу првостепеног суда непосредно пре заузећа на делу парцела је била посејана детелина, а на делу је постојао воћњак шљива. Првостепени суд позивом на одредбе чланова 154., 155., 207., и 189. ЗОО усваја тужбени захтев, у висини одређеној у складу са налазом вештака. Приговор застарелости потраживања истакнут у смислу члана 376. ЗОО одбија, пошто је тужба поднета 30.12.2022. године, а тужилац је за штету могао да сазна тек истеком економске 2019. године.

Другостепени суд не прихвата начин рачунања субјективног рока застарелости потраживања од три године, налазећи да је по члану 230. став 4. ЗПП општепозната чињеница да се последњи откос детелине врши у октобру месецу, а да се берба шљива сорте „Стенлеј“ обавља августа месеца. По становишту тог суда тужилац је наведених месеци 2019. године имао сазнања за штету, па је у време подношења тужбе 30.12.2022. године протекао рок у коме је могао поставити захтев за накнаду изгубљене користи.

Основано се ревизијом тужиоца указује да чињенице за које другостепени суд везује почетак рачунања рока застарелости нису општепознате, нити су као такве утврђене од стране првостепеног суда у смислу одредби чланова 230. став 4. и 231. ЗПП. Стога, другостепени суд није могао без отварања расправе и утврђења чињеница непосредном оценом садржине изведених доказа, преиначити првостепену пресуду и одбити тужбени захтев са полазиштем на чињенице које нису утврђене првостепеном пресудом.

Осим наведеног, Врховни суд указује и да за чињенични закључак везан за примену дела норме из члана 376. став 1. ЗОО којом је одређено „... када је оштећени дознао за штету ...“, није довољно само утврђење да је штета наступила, већ и да је оштећено лице имало могућности да по редовном току ствари сазна за елементе који опредељују висину штете.

Из наведених разлога, одлука у изреци донета је на основу члана 415. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Весна Станковић, с.р.**

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић